

Nhà ng khoà ng lĩa ng Sài Gòn

Tác Giả: Nguy&#n Th&# H&#u
Thứ Bảy, 26 Tháng 6 Năm 2010 13:52

Vòm cây nh&# xanh h&#n, cao h&#n.

Sáng

Bu&#i sáng cu&#i năm tr&#i mây mù, h&#i l&#nh tràn trên các con ph&# dài xao xác gió. Đi trên nh&#ng con đ&#ng n&#ng s&#m xiên xiên gi&#a hai hàng cây, vài cánh chim v&#t bay t&# vòm xanh cao, gác chuông Nhà Th&# nh&# còn v&#ng s&#ng s&#m...

Dòng xe c&# trên đ&#ng gi&# đi làm đ&#ng nh&# cũng thông th&# h&#n, không v&#i v&# cu&#ng quýt chen l&#n cáu k&#nh nh&# nh&#ng ngày n&#ng nóng. Áo l&#nh đ&#c đ&#p khoe trên ph&# : áo gió các màu, không hi&#m nh&#ng chỉ&#c áo khoác dày có mũ trùm đ&#u, áo len các ki&#u: tay dài tay l&#ng, kín c&# h&# c&# ... nh&#ng chỉ&#c khăn quàng nh&# nh&#ng nh&# làn mây...

Vòm cây nh&# xanh h&#n, cao h&#n. Nh&#ng quán cà phê nh&# m&#m cúng h&#n, ng&#i v&#i ng&#i cũng

Những khoảnh khắc Sài Gòn

Tác Giả: Nguyễn Thu Hương

Thứ Bảy, 26 Tháng 6 Năm 2010 13:52

những thân quen họ. Sài Gòn những hôm, đẹp họ, và dịu dàng họ.

Chợt nhận thấy khoảnh khắc hiếm hoi của Sài Gòn nắng đẹp. Sống ở Sài Gòn bạn hãy mở mắt nhìn sống chết mình tìm ra khoảnh khắc trong lòng mình và trong lòng thành phố. Bạn sống yêu Sài Gòn họ, thật đẹp!

Một ngày nào đó một nơi nào, tôi đã ngồi bên bạn một buổi sáng như thế này. Và đó một góc nhìn trong tôi, cái buổi sáng se lạnh ấy luôn ấm mãi...

Trưa

Vẫn phòng nhìn ra con đường có hai hàng cây dừa cao vút. Dừa mùa mưa a vòm lá xanh ngăn ngắt, thi thoảng vút lên một bóng chim nhỏ nhoi... Ngày nắng gắt mà gió vẫn lành... mùa nắng Sài Gòn đẹp: có nắng, có gió nhưng không có cái nóng gắt hừng hực như chảo rang của ngày hè Hà Nội.

Cái buổi sáng lu bù công việc mãi trong phòng, trưa mới bước chân ra hành lang. Sống sống, một thảm hoa dừa nâu vàng hai cánh xoay xoay trong gió trỗi c khi dừa im trên một đất, giữa thảm cỏ xanh, trên một hồ bên những cánh bèo nhỏ nhoi xinh xắn. Một làn gió thổi, hàng trăm cánh hoa lìa những hàng dừa luân vũ giữa không trung...

Có bạn, trưa ngồi cafe dạo dạo bên hồ bơi lội mướt mát xuyên qua mái lá xanh mát. Ngoài kia, xe và người đông đúc cũng chậm rãi, tránh đường cho những cánh hoa dừa cuồn cuộn quýt xà xuống đầu theo những bông gió tím đỏ chực chờ trên vỉa hè.

Bạn mail về, bạn, thêm những cái nhìn đi giữa phố đưa tay như cánh hoa dừa trên mái tóc ai. Mùa này nơi đó đâu có hoa dừa hai cánh, chong chóng của ngày xưa...

Chiều

Đường một chiều. Dòng người đi xe xuôi chợ. Giữa tan tầm, vài vĩa đất bắt những người sống Sài Gòn dạo dạo như vãn yên. Những đã dừa làm chiều chợ chợ họ... Tôi ngồi ở cái bàn quen thuộc thưởng cafe một mình vào một chiều như chiều nay, đẹp một cái gì đẹp, âm thanh họ đến của dòng xe chợ không đất ngoài kia lướt qua, hình như thoáng một tiếng chim hót thật mạnh mẽ như sấm nổ trên những chiều trên những cây cao...

Những khoảnh khắc Sài Gòn

Tác Giả: Nguyễn Thị Hữu

Thứ Bảy, 26 Tháng 6 Năm 2010 13:52

Cuộc sống cứ trôi đi... Thì vẫn công việc vẫn những mối quan hệ thân sơ trong đời thật trên mặt người. Bên dưới cái mặt phẳng đời người của thời gian, ký ức vẫn rất sâu, bé nhỏ mà sống nhún nhún gai trên thân bởi tìm xuân mặt đời y như khu vườn nhà ai mà có lòng đi qua tôi đã rồi ào đời rồi vào.

Thời gian vắt cà phê ngọt và đời thêm vào buổi chiều. Những vẫn thì u chút run rẩy lá, chút mặt hờ hững, chút xao xác gió, chút dè dặt nhìn, chút mong manh hơi thở, chút ngập ngừng chầm chậm... Vẫn thì u, chầm chậm chút thôi, vì chúng thì nào quay ngược thời gian được nữa...

Tôi

Sáu bảy giờ chiều mới về, nhà mặt đời. Căn nhà sắp xuống, trời đất thì mù mịt. Khi đi rồi cái đèn pin tìm đất cây non. Ngoài kia mặt ào ào như trúc mà trong nhà vẫn nóng.

Lạ, hơi mặt đời thì bao giờ cũng có cảm giác như nóng hừng, ngọt ngọt hừng, vào giữa ngày đông cũng vậy.

Lạ lạ trên cái vũng nước của sống. Nghĩ, sao không mặt của sống cho mát như, mặt có đất mặt chút

cũng có sao đâu. Bền vững cánh cửa... Gió lùa vào nồm c li ti thổi vào mang theo hơi mát cửa đất, cửa mở tràn vào nhà. Thoang thoảng mùi hoa ngò c lan rởi bóng chốc hững thững đứng trong căn phòng nhỏ.

Nhìn ra, cây ngò c lan trồng dờ nào giờ đã cao ngang cửa sổ. Không thể nhìn thấy những bông hoa trắng nhợt nhạt trong kẽ lá, thềm mà những thớ mướt quện quýt chùng thềm biết đứng những giọt mưa đang ào ào rởi xuống. Những ngò c lan này làm ta muốn hít thở cái căng lũng lũng, đờ rởi khi ngò hời thỏ vờn đứng những thớ m... Những ngò n n chập chồn, mùi n n thớ m dờ u dờng. Cây n n hình bông hững gờn trên đờ gờ này là quà sinh nhật cửa con gái lỏn, cây n n trong chiếc ly có hình mèo Kitty xinh xỏn là do con gái út mua vì “trông đờ thờ hững quá”, hờ p n n có hình những chiếc lá nhỏ là bởn tởng mình vào mớ t lỏn gỏp lỏi nỏ xa... Đờm, mớ t mình, cửa n mở a thớ m và chập chồn ánh n n, đôi lúc không rõ tiêng tí tách cửa mở a hay là cửa n n. Tờ hời, đã có lỏn nào trong đời mình là ngò n n n cửa riêng ai...?

Mở a Sài Gòn

Mở a

